

РЕШЕНИЕ

№ 25350

гр. София, 29.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 15.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **7772** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от С. П. В., срещу Решение от 30.05.2024 г., постановено по НАХД №695/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 1-ви състав, с което е потвърден Електронен фиш, Серия К № 6446849, издаден от СДВР, с който на касатора на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание- „глоба“ в размер на 1200.00 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Моли се решението да на СРС да бъде отменено, като бъде отменен и обжалвания ЕФ. Твърди, че от страна на АНО, не са обсъдени обстоятелствата, имащи значение за ангажиране на административнонаказателната му отговорност. Сочи, че процесният автомобил не е управляван от него, като посочва за водач лицето П. Г. Г., упълномощен с пълномощно, приложено по делото.

В съдебно заседание касаторът - С. П. В., редовно призован, не се представлява.

Ответникът– СДВР, ч/з процесуалния си представител юрк. М., моли жалбата като неоснователна и недоказана да бъде оставена без уважение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С обжалваното решение е потвърден Електронен фиш, Серия К № 6446849 на СДВР за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с ATCC SORDON M2 1196, относно превишение от 41 км/ч на разрешената скорост от 50 км/час. Адресат на ЕФ е С. П. В. (собственик, на когото е регистрирано МПС “М. ЦЛС 320 ЦДИ“, рег. [рег.номер на МПС]), на който, на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 1200.00 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че в конкретния случай се установява извършването на описаното в електронния фиш административно нарушение, като е мотивирал изводите си. Констатирал е, че атакуваният електронен фиш съдържа всички реквизити, изискуеми по закон – чл.189, ал.4 от ЗДвП; обсъдил е наведените от жалбоподателя доводи и е изложил съображения защо приема същите за неоснователни.

Касационната инстанция споделя фактическите констатации и направените въз основа на тях правни изводи в решението на СРС.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 12.10.2022 г., в 14:42 часа, с автоматизирано техническо средство ATCC SORDON M2 1196 е било заснето движението на въпросния автомобил със скорост от 91 км/час, при разрешена скорост от 50 км/час. Въз основа на заснемането бил издаден електронен фиш за налагане на глоба, в който за нарушител е вписан касаторът като собственик, на когото е регистрирано посоченото МПС. В описателната част са отразени установената скорост, превишението, дата и час на нарушението, както и мястото - [населено място], [улица], с посока на движение от [улица] към [улица].

Законосъобразно, въз основа на представените по делото писмени доказателства, решаващият състав на СРС е приел вмененото административно нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП за доказано.

Разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водача на пътно превозно средство при избиране скоростта на движение да превишава определените стойности на скоростта в км/час, които за пътно превозно средство от категория “В” за населеното място е 50 км/час.

Съгласно разпоредбата на чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП, водач, който превиши разрешената скорост в населено място, се наказва, за превишение над 40 км/ч с глоба в размер на 600 лв. Съгласно разпоредбата на ал. 4, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

Настоящият касационен състав намира, че нарушението е доказано от представените по делото писмени доказателства. Приложеното по делото доказателство - снимков материал на автомобила към момента на извършване на нарушението, съответства на мястото, индивидуализиращо нарушението.

Електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законовоустановените изисквания. Нормативно, в чл. 189, ал.4, изречение второ от ЗДвП, е определено съдържанието на електронния фиш за налагане на глоба, при установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система нарушение на този закон. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция. Спазени са условията и реда за използване на автоматизираното техническо средство за контрол на правилата за движение по пътищата, регламентирани в Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г.

С оглед начина на установяване на нарушението и издаването на електронен фиш и възражението от страна на санкционираното лице относно самоличността на водача, следва да се отбележи, че СРС е използвал всички необходими способи за да изясни фактическата обстановка по делото.

По отношение на представеното пълномощно /незаверено и към момента на постановяване на настоящото решение/, следва да се отбележи, че същото е ирелевантно за настоящия спор и не е необходимо да бъде приобщено към доказателствената маса. Същото няма доказателствена сила, по отношение установяване самоличността на водача на процесното МПС, тъй като с него касаторът упълномощава лицето П. Г. Г., да управлява и стопанисва процесното МПС, както и да го представлява пред различни държавни органи; финансови и данъчни служби, застрахователни компании; да преупълномощава трети лица, да продава МПС-во и тн. Наличието на такова пълномощно обаче, не е доказателство, че към момента на извършване на нарушението именно упълномощеното лице по него е управлявал процесния автомобил. С него С. В. делегира права на друго лице по отношение на процесния автомобил, но не се освобождава от задълженията му като собственик на същия.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, в 14-дневен срок от получаването на ЕФ, собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. В този смисъл с изтичането на преклузивния срок и непредставянето на декларация се е погасило правото на касатора да обори презумпцията по чл. 188, ал. 1 ЗДвП, респ. да бъде анулиран процесният електронен фиш.

При всяко положение, предоставяйки на трето лице да ползва автомобил, за който касаторът отговаря, той следва сам да обезпечи с подходящо писмено доказателство установяването на действителния водач, което в случая не е било сторено съгласно кумулативните законови изисквания на чл.189, ал.5 от ЗДвП. За наказващия орган не съществува законово разписано задължение да установява кой е действителният водач на МПС извън дотук изложеното. Законодателят е въвел презумпция относно извършителя на нарушението и в негова тежест е да я обори съобразно разписаните в

нормата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП - декларация и свидетелство за управление на моторно превозно средство на действителния водач. При липса поне на депозирано възражение в законовият срок относно факта, че друго лице е управлявало МПС-то напълно ирелевантни и негодни стават всички представени в производството - снимки, пълномощни или със свидетелски показания, а освен това те са и противоречие с липсата на изразено своевременно възражение от негова страна.

Съдът приема, че извършеното от страна на касатора нарушение по чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП е доказано по безспорен и несъмнен начин, като законосъобразно е санкционирана с налагане на предвиденото в закона по вид и размер /предвид, че същото е извършено повторно/ административно наказание за това нарушение с издаването на електронен фиш.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.05.2024 г., постановено по НАХД №695/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав.

ОСЪЖДА С. П. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: